

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 30.09.2009
KOM(2009) 515 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

UZASADNIENIE

Porozumienie międzyinstytucjonalne z 17 maja 2006 r.[1] pozwala na uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG) poprzez zastosowanie mechanizmu elastyczności, w ramach rocznego limitu w wysokości 500 mln EUR oraz powyżej limitów właściwych działów ram finansowych. Kryteria, które należy spełnić, aby móc skorzystać z funduszu, zostały zdefiniowane w rozporządzeniu (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r.[2] ustanawiającym Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji. Rozporządzenie zostało zmienione rozporządzeniem (WE) nr 546/2009[3] rozszerzającym zakres zastosowania EFG. Zmienione rozporządzenie stosuje się do wniosków otrzymanych po dniu 1 maja 2009 r.

Służby Komisji przeprowadziły dokładną analizę wniosków złożonych przez Belgię i Irlandię zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006, w szczególności z jego art. 2, 3, 4, 5 i 6.

Streszczenie najważniejszych elementów tej oceny przedstawiono poniżej.

Sprawy EGF/2009/004 BE/Oost en West Vlaanderen textiles oraz EGF/2009/005 BE/Limburg textiles

1. W dniu 5 maja 2009 r. do Komisji wpłynęły dwa wnioski od władz belgijskich, które następnie uzupełniono dodatkowymi informacjami przekazanymi przez to państwo członkowskie do dnia 29 czerwca 2009 r. Wnioski te zostały oparte na szczegółowych kryteriach interwencji określonych w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i złożone w terminie 10 tygodni, o którym mowa w art. 5 tego rozporządzenia.

   Z uwagi na fakt, że wnioski wpłynęły po dniu 1 maja 2009 r. zostały one ocenione (zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji[4]) na podstawie nowych zasad zdefiniowanych w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009.

2. Belgia złożyła wnioski na podstawie kryterium interwencji określonego w art. 2 lit. b) rozporządzenia ustanawiającego Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji, które określa próg co najmniej 500 zwolnień w okresie 9 miesięcy w sektorze NACE rev 2[5], statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej, (w obu przypadkach w sektorze 13 „produkcja wyrobów włókienniczych") w jednym lub dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS II, nomenklatury jednostek terytorialnych do celów statystycznych (w pierwszym przypadku wniosek dotyczy regionów Flandrii Wschodniej (BE230) oraz Flandrii Zachodniej (BE225), w drugim

---

1 Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.
2 Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.
3 Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.
4 Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.
5 Rozporządzenie (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych (Dz.U. L 393 z 30.12.2006).

przypadku – jednego regionu na poziomie NUTS II, Limburgii (BE220)). W obu wnioskach wykazuje się, że całkowita liczba 2 199 zwolnień miała miejsce w 46 przedsiębiorstwach działających w belgijskim sektorze włókienniczym we wskazanych okresach referencyjnych:

3. W przypadku wniosku EGF/2009/004 BE/Oost en West Vlaanderen textiles, liczba zwolnień wyniosła **1 568** w odnośnym okresie dziewięciu miesięcy od dnia 31 maja 2008 r. do dnia 28 lutego 2009 r., przy czym we Flandrii Wschodniej wyniosła 881, natomiast we Flandrii Zachodniej – 687.

   W przypadku wniosku EGF/2009/005 BE/Limburg textiles, liczba zwolnień wyniosła **631** w odnośnym okresie ośmiu miesięcy od dnia 1 sierpnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r.

4. Aby wykazać powiązanie między zwolnieniami a istotnymi zmianami strukturalnymi w kierunkach handlu światowego, w obu wnioskach Belgia przedstawia argument[6], że w latach 2003 – 2007 przywóz wyrobów włókienniczych do 25 państw członkowskich Wspólnoty wzrósł o 23%; w tym samym czasie wywóz wyrobów włókienniczych z 25 państw członkowskich do krajów trzecich wzrósł zaledwie o 3,6 %. Bilans wymiany handlowej w sektorze włókienniczym dla 25 państw członkowskich Wspólnoty zmniejszył się z nadwyżki w wysokości 2,3 mld EUR w 2003 r. do deficytu wielkości 744,8 mln EUR w 2007 r. Wnioskodawca przytacza też dane statystyczne Światowej Organizacji Handlu świadczące o spadku udziału Wspólnoty 27 państw członkowskich w rynku włókienniczym z 37,9 % w 2003 r. do 33,9 % w 2007 r. Przemysł włókienniczy w Belgii został również dotknięty przeniesieniem produkcji do krajów trzecich, w szczególności do Turcji i Chin, z uwagi na znacząco niższe koszty pracy.

5. Władze belgijskie argumentują, że nie przewidziano wpływu szybkiej liberalizacji chińskiego kontyngentu przywozowego w 2002 oraz 2005 r. na europejski sektor włókienniczy. Sytuacja uległa dalszemu pogorszeniu na skutek liberalizacji kontyngentu przywozowego w odniesieniu do wyrobów włókienniczych z Chin oraz z innych krajów trzecich, takich jak Turcja, oraz przez wysokie należności celne przywozowe za wyroby włókiennicze ze Wspólnoty w krajach takich jak Brazylia czy Indie. Według wnioskodawcy sytuacja w dalszym stopniu uległa pogorszeniu na skutek załamania się rynku nieruchomości w Zjednoczonym Królestwie od listopada 2007 r., w efekcie którego w Zjednoczonym Królestwie nastąpił spadek przywozu wyrobów włókienniczych takich jak dywany, materiały obiciowe oraz dekoracyjne. Do spadku przyczynił się też ostatni kryzys gospodarczy i finansowy.

6. Skutki gospodarcze na szczeblu lokalnym i regionalnym przedstawiono we wnioskach w następujący sposób:

   Wnioskodawca stwierdza, że 86,6 % miejsc pracy w belgijskim przemyśle włókienniczym zlokalizowanych jest w trzech regionach na poziomie NUTS II, których dotyczą oba wnioski. Pomiędzy 2005 a 2007 r. liczba miejsc pracy w przemyśle włókienniczym zmniejszyła się o 3 419, tj. została ograniczona

[6] Nazewnictwo zgodne z nomenklaturą organizacji EURATEX oraz klasyfikacją działalności handlowej SITC.

o 12,5 %, podczas gdy w tym samym czasie redukcja zatrudnienia w całym sektorze wytwórczym wyniosła zaledwie 0,7 %. Aktualna liczba zwolnień bezpośrednich w przemyśle włókienniczym, do której odnoszą się oba wnioski, jak również wynikła z niej liczba miejsc pracy utraconych pośrednio w sektorach takich jak transport, usługi serwisowe oraz catering będą miały istotny wpływ na zatrudnienie na poziomie lokalnym i regionalnym. Sytuacja ulegnie dalszemu pogorszeniu na skutek niskiej mobilności zawodowej w przemyśle włókienniczym (wewnętrzna mobilność zawodowa w przemyśle włókienniczym wynosi zaledwie 2 % wobec 5,5 % na flamandzkim rynku pracy). Ponadto w wyniku obecnego kryzysu gospodarczego i finansowego utrata wielu miejsc pracy w odnośnych regionach miała miejsce także w innych sektorach.

W takich okolicznościach wydaje się, że wymienione powyżej zwolnienia mają znaczący negatywny wpływ na lokalny i regionalny rynek pracy.

7. Wnioski dotyczą 2 199 zwolnień w odniesieniu do BE/Oost en West Vlaanderen textiles oraz BE/Limburg textiles. Belgia postanowiła objąć pomocą łącznie 2 199 pracowników.

8. W odniesieniu do spełnienia kryteriów określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006, wnioski zawierały następujące elementy:

Władze belgijskie potwierdziły, że wkład finansowy z EFG nie zastępuje środków, za które zgodnie z prawem krajowym lub umowami zbiorowymi odpowiedzialne są przedsiębiorstwa.

Władze belgijskie wskazały, że przedmiotowe działania mają na celu udzielenie pomocy poszczególnym pracownikom i nie zostaną wykorzystane w celu przeprowadzenia restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów gospodarki.

Władze belgijskie potwierdziły, że kwalifikowalne działania nie są objęte pomocą w ramach innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

Z wyżej wymienionych powodów proponuje się, aby przyjąć przedstawione przez Belgię wnioski EGF/2009/004 BE/Oost en West Vlaanderen textiles oraz EGF/2009/005 BE/Limburg textiles, dotyczące zwolnień w 39 przedsiębiorstwach we Flandrii Wschodniej oraz Zachodniej oraz w 7 przedsiębiorstwach w Limburgii zajmujących się działalnością wytwórczą ujętą według klasyfikacji NACE rev.2 w sektorze 13 („produkcja wyrobów włókienniczych”) w dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS II – we Flandrii Wschodniej(BE230) oraz Flandrii Zachodniej (BE225), oraz jednym regionie na poziomie NUTS II – w Limburgii (BE220), ponieważ przedstawiono dowody świadczące o tym, że zwolnienia nastąpiły na skutek istotnych zmian w strukturze światowego handlu, które doprowadziły do poważnych zakłóceń gospodarczych, mających wpływ na gospodarkę na poziomie regionalnym i lokalnym. Zaproponowano skoordynowany pakiet kwalifikowalnych zindywidualizowanych świadczeń, z czego wnioskowany wkład z EFG wynosi 7 519 625 EUR w przypadku wniosku EGF/2009/004 BE/Oost en West Vlaanderen textiles oraz 1 679 249 EUR w przypadku wniosku EGF/2009/005 BE/Limburg textiles, co w sumie daje kwotę **9 198 874 EUR**.

Sprawa EGF/2009/08 IE/Dell

9. W dniu 29 czerwca 2009 r. do Komisji wpłynął wniosek od władz irlandzkich, który następnie uzupełniono dodatkowymi informacjami przekazanymi przez to państwo członkowskie w czerwcu i lipcu 2009 r. Wniosek ten został oparty na szczegółowych kryteriach interwencji określonych w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji i złożony w terminie 10 tygodni, o którym mowa w art. 5 tego rozporządzenia.

Z uwagi na fakt, że wniosek wpłynął po dniu 1 maja 2009 r., został oceniony (zgodnie z art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji[7]) na podstawie nowych zasad zdefiniowanych w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009.

10. Irlandia złożyła wniosek w oparciu o kryteria interwencji określone w art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1927/2006, który określa próg co najmniej 500 zwolnień w okresie czterech miesięcy. Okres czterech miesięcy obejmuje okres pomiędzy dniem 3 lutego 2009 r. a 2 czerwca 2009 r. Wniosek EGF/2009/08 IE/Dell dotyczy całkowitej liczby 2 840 zwolnień, z których 1 135 miało miejsce w trakcie odnośnego okresu, natomiast kolejne 1 705 – przed i po okresie referencyjnym. We wniosku stwierdza się, że Dell Products (Manufacturing) Limited ma swoją siedzibę w regionie Mid-West na poziomie NUTS 3. Region obejmuje hrabstwa Limerick, Clare i North Tipperary oraz miasto Limerick, czwarty pod względem wielkości obszar miejski w Irlandii.

11. Aby wykazać powiązanie pomiędzy zwolnieniami a kryzysem finansowym i gospodarczym Irlandia argumentuje, że globalny kryzys finansowy i gospodarczy wpłynął w znaczącym stopniu na strukturę handlu światowego w branży produkcji sprzętu komputerowego. Doprowadziło to do pogorszenia następstw istniejących już zmian w strukturze handlu światowego, na skutek czego najwięksi producenci, tacy jak Dell, zostali zmuszeni lub też zachęceni do wcześniejszego, niż w przeciwnym wypadku mogłoby to być planowane, poszukiwania krajów o niższych kosztach produkcji i pracy.

Model produkcji komputerów stacjonarnych firmy Dell zakładał istnienie centrum dostosowania wyrobów do indywidualnych potrzeb użytkowników blisko rynków zbytu. Biorąc pod uwagę wielkość komputerów stacjonarnych dostosowanie komputerów do potrzeb użytkowników w relatywnie drogich centrach produkcji takich jak Irlandia miało swoje uzasadnienie ekonomiczne, ponieważ koszt dostawy do europejskich klientów był znacząco niższy niż w przypadku wysyłki z Azji. Przewagę konkurencyjną firmy od momentu jej powstania stanowił „model bezpośredni", gdzie firma sprzedawała produkt bezpośrednio klientowi, dostosowując gotowy wyrób do jego indywidualnych wymagań. Ponieważ – po raz pierwszy w trzecim kwartale 2008 r. – globalne dostawy komputerów przenośnych przewyższyły dostawy komputerów stacjonarnych, oraz z uwagi na fakt, że komputery przenośne dają mniejsze możliwości dostosowania do indywidualnych potrzeb klienta, outsourcing produkcji do zakładów w Azji jest łatwiejszy, a koszty wysyłki są niższe.

---

[7] Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26.

Zaplanowane zwolnienia w zakładzie spółki Dell w Limerick oraz u jej dostawców z regionu, były spowodowane decyzją przedsiębiorcy o transferze produkcji przenośnych komputerów osobistych[8] z Limerick do azjatyckich producentów typu ODM (ang. *original design manufactures*), najczęściej z siedzibą w Chinach. W przypadku delokalizacji produkcji komputerów przenośnych, w zakładzie w Limerick pozostałaby jedynie niewielka produkcja komputerów stacjonarnych, w przypadku której efekt korzyści skali nie byłby wystarczający, aby produkcja była opłacalna – podjęto zatem decyzję o wycofaniu z Limerick także tej ostatniej. Produkcja komputerów osobistych przedsiębiorstwa Dell w Europie ograniczona jest obecnie do zakładu produkcyjnego w Łodzi, w Polsce (obejmuje komputery stacjonarne i przenośne). Decyzja o outsourcingu produkcji do Chin była powodowana trzema kluczowymi zmianami w branży: presją obniżania kosztów w wyniku konkurencji z Azji; wzrostem całkowitej sprzedaży komputerów osobistych oraz wykorzystania kanałów sprzedaży detalicznej; oraz wzrostem rynków BRIC (Brazylia, Rosja, Indie, Chiny), których konsumenci są z reguły bardziej wrażliwi na cenę i mają niższą świadomość marki.

12. Skutki gospodarcze na szczeblu lokalnym i regionalnym przedstawiono we wniosku w następujący sposób:
Znaczenie spółki Dell w Limerick podkreśla jej udział w zatrudnieniu w sektorze wytwórczym oraz w całkowitym zatrudnieniu w regionie Mid West. Z 30 700 osób zatrudnionych w sektorze wytwórczym około 10,4 % zatrudnionych było przez spółkę Dell. Wielkość ta stanowi 1,7 % całkowitego zatrudnienia w regionie w 2008 r. Badania ujawniły[9], że na 100 stałych pracowników zatrudnionych na pełny etat w spółce Dell w 2007 r. przypadało około 170 zależnych miejsc pracy.

Liczba osób figurujących w irlandzkim wykazie „Live Register", stanowiącym barometr poziomu bezrobocia, w okresie pomiędzy dniem 3 stycznia 2009 r. a 10 maja 2009 r. wzrosła w regionie Mid West o 7 848 (z 26 272 do 34 120 zarejestrowanych).

Szacuje się, że strata ponad 2 800 miejsc pracy w regionie na skutek zwolnień w spółce Dell oraz związanych z nią przedsiębiorstwach odpowiada spadkowi zatrudnienia wielkości przynajmniej 10 % w sektorze wytwórczym w regionie oraz 1,7 % całkowitego zatrudnienia.

W takich okolicznościach wydaje się, że wyżej wymienione zwolnienia mają znaczący negatywny wpływ na lokalną i regionalną gospodarkę.

13. Wniosek dotyczy 2 840 zwolnień w spółce Dell Ireland, z czego pomocą planuje się objąć 2 400 osób. Cześć z 2 840 zwolnionych pracowników znalazła inne zatrudnienie lub przechodzi szkolenia spoza pakietu zaproponowanego do finansowania w ramach EFG. W związku z powyższym Irlandia postanowiła objąć pomocą łącznie 2 400 pracowników.

---

[8] Kategoria obejmująca laptopy, notebooki oraz netbooki.

[9] Źródło: Dell – Ogólna ocena skutków (ang. *An outline impact evaluation)*, 23 grudnia 2008 r. (Forfás), oraz Zatrudnienie i wartość operacji spółki Dell (ang. *Employment and Value of Dell Operations*), 24 lutego 2009 r. (Forfás).

14. W odniesieniu do spełnienia kryteriów określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006, wniosek zawierał następujące elementy: Władze Irlandii potwierdziły, że wkład finansowy z EFG nie zastępuje środków, za które zgodnie z prawem krajowym lub umowami zbiorowymi odpowiedzialne są przedsiębiorstwa. Władze Irlandii wskazały, że działania te mają na celu udzielenie pomocy poszczególnym pracownikom i nie zostaną wykorzystane w celu przeprowadzenia restrukturyzacji przedsiębiorstw lub sektorów gospodarki. Władze Irlandii potwierdziły, że kwalifikowalne działania nie są objęte pomocą w ramach innych instrumentów finansowych Wspólnoty.

Ze względów przedstawionych powyżej, proponuje się, żeby zaakceptować wniosek nr **EGF/2009/08 IE/Dell** złożony przez władze Irlandii w związku ze zwolnieniami pracowników w spółce Dell, ponieważ przedstawiono dowody, że zwolnienia te wynikają z istotnych zmian w strukturze światowego handlu, nasilonych kryzysem gospodarczym i finansowym, który wywołał poważne zakłócenia gospodarcze, mające wpływ na lokalne zatrudnienie i gospodarkę. Zaproponowano skoordynowany pakiet kwalifikowalnych zindywidualizowanych świadczeń, z czego wnioskowany wkład z EFG wynosi **14 831 050 EUR**.

Finansowanie

Łączny roczny budżet EFG wynosi 500 mln EUR. Dotychczas na wcześniejsze wnioski w 2009 r. przeznaczono kwotę 13 077 700 EUR, do dyspozycji pozostaje zatem kwota 486 922 300 EUR.

Przydział środków z funduszu, o jaki występuje Komisja, opiera się na informacjach udostępnionych przez wnioskodawcę.

Na podstawie wniosków o pomoc z funduszu złożonych przez Belgię i Irlandię, państwa, w których ucierpiały sektor włókienniczy oraz przemysł produkcji sprzętu komputerowego, całkowite szacunkowe koszty skoordynowanych pakietów zindywidualizowanych świadczeń, które miałyby zostać sfinansowane, są następujące:

	(kwoty w EUR)
EGF/2009/004 BE/Oost en West Vlaanderen textiles	**7 519 625**
EGF/2009/005 BE/Limburg textiles	**1 679 249**
EGF/2009/08 IE/Dell	**14 831 050**
Suma	**24 029 924**

Po zbadaniu wymienionych wniosków[10] oraz mając na uwadze maksymalną dopuszczalną wysokość dotacji z EFG zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 oraz zakres możliwości dokonania przesunięć środków, Komisja wnosi o uruchomienie środków z EFG na łączną kwotę **24 029 924** EUR w ramach działu 1a ram finansowych.

Po udzieleniu pomocy we wnioskowanej wysokości do dyspozycji pozostanie w dalszym ciągu ponad 25 % maksymalnej rocznej kwoty zarezerwowanej dla EFG do wykorzystania na

[10] Skierowane do Komisji komunikaty w sprawie wniosków o uruchomienie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, złożonych przez Belgię (SEC(2009)1154) oraz Irlandię (SEC(2009)1207), zawierające analizę wniosków przez Komisję.

przydział środków w ostatnich czterech miesiącach 2009 r., zgodnie w wymogami zawartymi w art. 12 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006.

Składając niniejszy wniosek o uruchomienie środków z funduszu, Komisja rozpoczyna uproszczoną procedurę rozmów trójstronnych, zgodnie z pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r., celem uzyskania zgody obydwu organów władzy budżetowej co do konieczności wykorzystania funduszu oraz wymaganej kwoty. Komisja zwraca się do organu władzy budżetowej, który jako pierwszy osiągnie porozumienie w sprawie projektu wniosku o uruchomienie środków na odpowiednim szczeblu politycznym, o poinformowanie o swoich zamiarach drugiego organu władzy budżetowej i Komisji.

W przypadku braku zgody jednego z tych organów zwołane zostanie formalne spotkanie trójstronne.

Komisja przedstawi wniosek o przekazanie tych środków w celu zapisania w budżecie na 2009 r. szczegółowych środków na zobowiązania i środków na płatności, zgodnie z wymogami pkt 28 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami[11], w szczególności jego pkt 28,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji[12], w szczególności jego art. 12 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji[13],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji (EFG) ustanowiono w celu zapewnienia dodatkowego wsparcia zwolnionym pracownikom ponoszącym konsekwencje istotnych zmian w strukturze światowego handlu oraz udzielenia im pomocy umożliwiającej powrót na rynek pracy.

(2) Zakres zastosowania EFG został rozszerzony w odniesieniu do wniosków przedłożonych po dniu 1 maja 2009 r. i obejmuje również pomoc dla pracowników zwolnionych na skutek globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.

(3) Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 17 maja 2006 r. pozwala uruchomić środki z funduszu w ramach rocznego pułapu wynoszącego 500 mln EUR.

(4) Belgia złożyła w dniu 5 maja 2009 r. dwa wnioski o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w sektorze włókienniczym. Wnioski te spełniają wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty **9 198 874 EUR**.

(5) Irlandia złożyła w dniu 29 czerwca 2009 r. wniosek o uruchomienie środków z EFG w związku ze zwolnieniami w przemyśle produkcji sprzętu komputerowego. Wniosek ten spełnia wymogi art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 dotyczące określenia wkładu finansowego, a zatem Komisja wnosi o uruchomienie kwoty **14 831 050 EUR**.

---

[11] Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.
[12] Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1.
[13] Dz.U. C […] z […], s. […].

(6) Należy zatem uruchomić środki z EFG, aby zapewnić wkład finansowy dla powyższych wniosków złożonych przez Hiszpanię i Portugalię,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W budżecie ogólnym Unii Europejskiej na rok budżetowy 2009 uruchamia się środki z Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji, aby udostępnić kwotę **24 029 924 EUR** w formie środków na zobowiązania i środków na płatności.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*